

Kultur

SCEN	KONST
SAMHÄLLE	NÖJE
LITTERATUR	
FILM & TV	MUSIK

Det är tufft att vara god

Teater Taimines nyskrivna pjäs *Var god* närmar sig ungdomar med viktiga frågeställningar kring gott och ont. Att dramat utspelar sig i en tonårsvärld, som kunde vara publikens egen, förstärker budskapets effekt.

Teaterrecension

● Var god

Teater Taimine.

Text: Henrika Andersson.

Regi: Oskar Silén.

På scen: CG Wenzel och Mikael Strömberg.

Scenografi och visuell helhet: Lars Idman.

Ljudvärld: Oskar Silén.

Lärarmaterial: Ida-Lina Nyholm.

Turnépjäs, visades i Strömborgska skolan i Borgå 17.10.

Speltid cirka 40 minuter.

Allting står inte rätt till med Leo (Mikael Strömberg), det inser vi från start. Han må vara själaglad över att ha fått sin första lön från extraknäcket i parkeringsgaraget men varningsklockorna ringer: för två månader sedan har han plötsligt lagt fotbollsskorna på hyllan, hoppat av från gymnasiet och flyttat in i storebror filosofens gästrum i huvudstaden.

Ett svek ligger bakom helomvändningen och orsaken, tidigare bästa vännen Freddi (CG Wenzel), råkar han av en slump i en park där den senare blir grovt misshandlad på grund av en skuld. Leo vill helst göra köttfärs av flickvänshängande lönetjuven Freddi han med, men kallar trots allt på ambulans, väljer att göra det rätta trots att det bär honom emot.

Leo våndas. Varför valde Elina att anförtro sig åt Freddi? Varför berättade hon inte för honom, Leo, om hur hon hatade sin styvfar? Varför har hon åkt utomlands och inte hört av sig? Det är en i högsta grad ego-centrisk Leo som publiken får möta, en riktig kläpp som av en händelse råkar läsa Karl Ove Knausgårds *Min kamp* och känner igen sig: också hans liv är en kamp som måste utkämpas och där det mesta måste fixas själv.

Egotrippad tonåring

I samma anda fnyser Leo åt att sin jag-vill-rädda-världen-brorsa vars lägenhet i lillebrors ögon är som en transithall – en plats där förföljda, papperslösa flyktingar avlöser var-

andra för att få en tillfällig fristad. "Det handlar inte om dig" och "du tänker bara på dig själv" är fraser som Leo får höra flera gånger under pjäsens gång men först ett kvarglömt mjukisdjur och en iskall källarskrubb får honom att tänka bortom sin egen navel.

Civilkuraget dyker också upp i form av läkaren Stefan (Wenzel) som vårdar papperslösa och samtidigt belönar hjärnans mesolimbiska system, det som triggas till exempel av god mat, av sex och av att göra gott för andra. Kort och gott, genom goda gärningar ökar du också ditt eget välbefinnande, och så småningom inser även Leo att en liten handling kan vara värdefull och göra stor skillnad. "Jag var nog lite ego men saker förändras med tiden, också man själv" funderar han i retrospektiv.

Jobbigt göra rätt

Teater Taimines pjäs *Var god* lyfter fram frågeställningar kring vad det betyder att vara god eller ond, självisk eller osjälvisk, och gör det med ett direkt tilltal. Nu har ju ingen sagt att det skulle vara lätt att vara god och den problematiken lyckas manusförfattaren Henrika Andersson belysa tillräckligt tydligt men utan uttalade pekpinor. Här hymlas inte med att det oftast är jobbigt att göra det som är etiskt och moraliskt rätt, att det faktiskt för det mesta är lättare att blunda för orättvisor än agera och försöka rätta ut problemen.

Var god spelas växelvis på svenska och finska (pjäsen ser likadan ut oberoende av om den spelas i finskspråkiga eller svenskspråkiga skolor) och upplägget fungerar bra, språkbytena löper smidigt. Pjäsen beskriver samtidigt en språklig verklighet som många ungdomar lever i i dag. För många unga är livet tvåspråkigt hemma, på rasterna och på fritiden.

Innehållsmässigt kommer pjäsen med medmänsklig tyngd men det är rappa tag och smidiga rollbyten om gäller i Oskar Siléns kaxiga regi. Till exempel förvandlas CG Wenzel på sekunden från misshandlad tonår-

SJÄLSKAMP. – Det är inte lätt att vara god, konstaterar Leo (Mikael Strömberg) i Teater Taimines tvåspråkiga pjäs *Var god*. Här kämpar han med sina inre demoner, materialiserade av en djävulsk CG Wenzel. FOTO: THOMAS RÄVQVIST

Här hymlas inte med att det oftast är jobbigt att göra det som är etiskt och moraliskt rätt.

Petra Lind, recensent

ing till filantropisk filosofiestuderande. Mikael Strömberg gör en trovärdig och inträngande gestaltning av tonårsangstiga Leo. En stundtals rätt brutal ljudvärld kompar kampen som förs mot inre och yttre demoner.

Teater Taimines turnépjäs riktar

sig till högstadie- och gymnasieelever och i anslutning till föreställningen finns ett lärarmaterial som skolorna kan beställa.

PETRA LIND

020 756 9637, petra.lind@ksfmedia.fi